

Forbindelse, idet de nogle Gange var truffet sammen ved Syge- og Dødssenge, — og Lægen havde da med sin altid paa det omhyggeligste plejede Person, sit tilknappe Væsen og sine formelle Talemaader paa en ubehagelig Maade paatvunget ham en fornyet Berøring med de Omgangsformer, som han foragtede og havde flyet. Desuden var det almindelig bekendt, at han — som de fleste af sine Kolleger — var Fritænker og oftere havde udtalt sig spottende om de kristnes Tro paa Forsynets Bistand og Guds Ords Forjættelser. Endelig var det den almindelige Mening i Egnen, at Doktor Hassing var en højst middelmaadig Læge, hvis egentlige Interesser bestod i at indsamle og omgive sig med kostbare Snurrepiberier, at bygge om paa sin Villa, holde Middagsselskaber og foretage en Udenlandsrejse en Gang om Aaret — kort sagt ved Hjælp af sin betydelige Privatformue at gøre sig Livet saa behageligt som muligt.

Det var da et ikke ringe Offer, Emanuel havde bragt Hansine ved at indvillige i, at denne Mand blev hentet til hans kære Gut, om hvis sunde Natur han selv var saa fast overtydet, at det næsten syntes ham en Utaknemmelighed mod Vorherre at tvivle om den. Det var derfor heller ikke i den sædvanlige, morgen-glade Stemning, han idag gik ind i Stalden for med Bistand af den gamle Søren Røgter at fodre Kvæget og hente Byghalm ned fra Stængen. Der ventede ham nu tilmed her det Ulykkesbudskab, at Nattens Storm havde løsnet en stor Kalkflage fra Gavlvæggen og slaaet Ruderne ind paa et Staldvindu, som man om Aftenen maatte have glemt at lukke. Allerede for nogle Dage siden havde han set, at Muren var revnet; men der havde i den sidste Tid været saa meget at udbedre baade paa Tage og Mure, at man ikke havde kunnet overkomme det altsammen. Det kunde i det hele ikke nægtes, at den for saa statelig holdte Præstegaardsbygning begyndte